

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 579

PHIÊN NÃO NHẸ, TRÍ TUỆ THÊM LỚN

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Bảy ngày 10/07/2021.

Tất cả các Đại Kinh Đại Luận của nhà Phật chủ yếu giúp chúng sanh tiếp nhận và tu tập để có được “*phiên não nhẹ, trí tuệ thêm lớn*” chứ không phải để chúng sanh nghe đàm huyền thuyết diệu, nghe cho hay, rồi tưởng mình đạt được cảnh giới nào đó, nhưng phiên não tham sân si và các tập khí gần như không mất. Nhiều người tưởng mình đã đạt được cảnh giới này nọ, nhưng vẫn đầy rẫy phiên não vọng tưởng chấp trước, cuối cùng uổng phí cả một đời tu hành.

Phiên não ít đi là các tập khí ít đi, trí tuệ lớn dần, giống như một căn nhà tối tăm âm u, ánh sáng càng lớn dần thì màn đêm càng bị đẩy lùi. Khi ánh sáng tràn ngập căn nhà thì màn đêm không còn. Nhiều người tu hành nhiều năm, đi hộ niệm, tuyên bố nhiều người đã vãng sanh. Họ làm Phật sự, làm nhiều việc tưởng chừng lợi ích cho nhiều người nhưng chính hành nghi, lời nói, việc làm của họ đầy phiên não vọng tưởng chấp trước, cái gì cũng quy thành tiền. **Một người giúp nhiều người tu hành tốt mà chính mình không tan nhạt tài, sắc, danh, thực, thù thì người đó tu sai rồi.**

Trong “*Tứ Hoàng Thệ Nguyện*”, chúng ta đã thề với Phật:

Chúng sanh vô biên thệ nguyện độ

Phiên não vô tận thệ nguyện đoạn

Pháp môn vô lượng thệ nguyện học

Phật đạo vô thượng thệ nguyện thành

Ngày ngày chúng ta nói lời thệ nguyện với Phật mà không thực hành thì chúng ta ngày ngày đang lừa Phật. Chúng ta tu hành, cho dù quan hệ giữa chúng ta với họ không phải là Thầy bạn, dù họ là người ác thì họ cũng là chúng sanh bình thường, là chúng sanh cần được độ.

Thời gian đó, họ khuyên Thầy ở nhà niệm Phật vãng sanh nhưng Thầy phải đi bôn ba. Trước đó, họ đã từng quỳ xuống đất lạy Thầy trong mưa gió. Vậy mà khi Thầy đi bôn ba, họ trở mặt với Thầy, đi ngang qua nhà Thầy mà họ không chào. Thầy gọi điện mà họ không trả lời. Họ tu hành mà phiền não, chấp trước, đố kỵ nặng nề. Họ đi theo giáo phái không tin có Địa Ngục, thích hưởng thụ.

Dù họ ngoảnh mặt với Thầy, họ không còn là học trò, không còn là bạn của Thầy nữa nhưng Thầy vẫn tìm cách giúp họ. Thầy hướng dẫn họ biết phương pháp ủ phân và cách chăm sóc cây ăn quả, không trực tiếp giết hại chúng sanh bằng phân hóa học. Thầy nghĩ cách tặng quà cho họ, nhưng không nhắc gì đến pháp môn tu hành. Thầy không nhắc gì đến pháp môn nhưng vẫn đang âm thầm đề xướng pháp môn. Những người nào có ân đức với Thầy thì Thầy vẫn tìm cách tri ân báo ân, những người nào có thù oán với Thầy thì trong tâm Thầy không hề có một chút oán trách. Thầy ngày ngày nghĩ đến việc thăm hỏi và tặng quà cho họ.

Hòa Thượng nói: ***“Mình nói một lần họ không nghe thì mình nói hai lần. Mình nói hai lần họ không nghe thì mình nói ba lần. Mình nói ba lần họ không nghe thì mình nói bốn lần. Mình nói đến lúc nào người ta không cho mình nói nữa thì thôi. Chúng ta đem giáo huấn của Phật Bồ Tát, giáo huấn của Thánh Hiền đến với mọi người. Đó là vai trò, sứ mệnh, trách nhiệm, bổn phận của chúng ta. Khuyên người là việc của mình. Người ta có làm hay không là việc của người ta”***.

Trong bài Hòa Thượng nói: ***“Người học trò chân chính của Phật là đối với lời giáo huấn của Phật, có thể thành tín lý giải và y giáo phụng hành. Nhất định nghiệp chướng ngày ngày được tiêu trừ, phiền não ngày ngày nhẹ đi, trí tuệ ngày ngày thêm lớn”***. Những lời dạy của Ngài rất căn bản và dễ hiểu, không đàm huyền thuyết diệu. Người học Phật phải ngày ngày phiền não ít đi, trí tuệ thêm lớn. Có người nói: ***“Tâm của con ngày ngày thường sinh tâm hoan hỷ”***. Chúng ta tu hành thì ngày ngày phiền não. Trong tâm chúng ta chỉ nên có một điều: ***“Chúng sanh vô biên thế nguyện độ, phiền não vô tận thế nguyện đoạn”***. Đối với chúng sanh, chúng ta xiển dương đạo lý, chuẩn mực của người xưa, thay Phật tận lực cứu giúp họ. Đối với bản thân thì chúng ta phải tìm cách đối trị tập khí của chính mình. Lời dạy của Phật không khô cứng. Trong ***“Kinh Phổ Môn”***, Phật nói: Bồ Tát có vô lượng vô biên ứng thân để độ chúng sanh. Đáng đem Phật pháp để độ họ thì các Ngài dùng Phật pháp để độ họ, đáng đem thế gian pháp để độ họ thì các Ngài dùng thế gian pháp để độ họ.

Cách đây khoảng 7 -8 năm, có rất nhiều người kinh chống Thầy. Họ cắt xén hàng rào của Thầy nhưng Thầy vẫn kiên nhẫn, bình thân với họ. Họ ép Thầy đến mức có một chú tuy không phải là học trò của Thầy mà phải nhào qua đánh họ. Một người phụ nữ xông vào đánh Thầy xước cả mặt nhưng Thầy vẫn không hề phản ứng lại. Sau đó, Thầy mang quà đến nhà họ, đích thân xin lỗi họ một cách nghiêm túc. Hiện nay Thầy vẫn tích cực tặng quà cho họ, tặng họ mít kho, mít chín, đậu que... Họ bây giờ rất áy náy với Thầy, xưng ***“con”*** với Thầy. Họ mang quà đến tặng cho Thầy & nói: ***“Con gửi Thầy vài trái bơ để cúng Phật”***. Thầy nhận quà và thay họ cúng Phật để tạo phước cho họ. Đời sống hiện nay của họ rất khổ. Thầy biết chắc tương lai họ cũng sẽ khổ vì nhân quả đã có rồi, cho nên Thầy hồi hướng cho họ. Thầy dùng phương tiện thiện xảo để giúp họ. Con gái của họ là giáo viên

cấp một. Thầy tặng con gái của họ cuốn sách “*Những tấm gương đức hạnh Việt Nam*” và sẵn sàng tặng thêm nữa nếu họ muốn. Thầy làm ra hình tượng tốt của một người tu hành để ảnh hưởng họ, cho dù họ tìm cách hãm hại Thầy. Thầy biết gia đình họ tu pháp môn khác. Thầy không nói với họ về pháp môn, mà chỉ nói về cách trồng cây và liên tục tặng quà cho họ. Chính hành nghi của Thầy khiến họ tự nhiên xưng hô là “*Thầy*” và “*con*”. **Biểu pháp chính là tấm gương. Mình làm ra tấm gương tốt thì tự nhiên sẽ chinh phục được họ.** Đến một ngày nào đó, nếu họ hỏi Thầy về pháp môn tu hành thì lúc đó Thầy sẽ chia sẻ.

Mình sống ở đâu cũng có người đố kỵ nhưng mình phải luôn luôn thị hiện ra hình ảnh một người tu hành. Độ chúng sanh không cần phải ngồi pháp tòa để giảng pháp, chỉ cần chúng ta làm ra tấm gương tốt là đã có sự ảnh hưởng đối với họ rồi. Người xưa nói: “*Đi trong sương tuy không thấy ướt áo nhưng lâu dần cũng bị thấm ướt*”.

Trong bài Hòa Thượng nói: “*Người học trò chân chính của Phật là đối với lời giáo huấn của Phật, có thể thành tín lý giải và y giáo phụng hành. Nhất định nghiệp chướng ngày ngày được tiêu trừ, phiền não ngày ngày nhẹ đi, trí tuệ ngày ngày thêm lớn*”. Nếu phiền não ngày ngày không ít đi, tập khí ngày ngày không giảm nhẹ, trí tuệ ngày ngày không thêm lớn thì chúng ta phải xem lại hành môn mà mình đang tu tập. Chúng ta tự phản tỉnh thì biết rõ công phu học tập của mình, biết rõ mình đang tu hành đúng hay sai. Nếu không xem lại thì uổng phí cả một đời tu hành.

Hòa Thượng nói: “*Phàm phu chúng ta dễ dàng tạo nghiệp, nguyên nhân bởi vì ở trong tâm mình có cái ta, cho rằng ta là đúng, người khác là sai. Chúng ta chấp trước thân này là ta, đây là nguyên nhân tạo tác tất cả nghiệp bất thiện*”. Ngày ngày sinh tâm hoan hỷ là đúng, ngày ngày sinh tâm phiền não là sai. Nhưng chúng ta không chấp vào ý niệm đúng sai. Chúng ta cứ làm ra tấm gương chuẩn mực, làm một cách miệt mài, dài lâu để họ tự so sánh, tự nhận ra. Thậm chí quý thần & chúng sanh ở những tầng không gian khác cũng nhìn thấy. Có người nói Thầy không tham tiền, nhưng Thầy tham danh. Thầy chỉ biết cười.

Hòa Thượng nói: “*Người học Phật chúng ta phải học từ nơi buông bỏ ý niệm tự tư tự lợi, buông bỏ ý niệm danh vọng lợi dưỡng, buông bỏ ý niệm tham chấp năm dục sáu trần, buông bỏ ý niệm tham sân si mạn. Nếu không buông bỏ những thứ này thì đối với việc học Phật, chúng ta chỉ học được những điều nhỏ nhặt không đáng kể. Chúng ta không thọ dụng được niềm vui, niềm hạnh phúc chân thật trong giải thoát, an vui*”. Đây cũng là tiêu chuẩn đúng sai trong tu hành.

Hòa Thượng nói: “*Mục đích của học Phật là phiền não nhẹ, trí tuệ thêm lớn. Chúng ta chân thật học Phật thì phiền não mỗi năm một ít đi, tập khí ngày càng nhẹ đi, trí tuệ khai mở mỗi năm một thêm lớn*”.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta sai từ lý giải thì trên hành nghi nhất định cũng sai*”. Chúng ta hiểu sai, làm sai, kết quả nhất định cũng sai.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!